

HADIA královna

Žilinčanka SIMONA GEŽOVÁ už od základnej školy vedela, že bude študovať hady. Plazy sú pre túto dnes dva až tri ročnú študentku Príroovedeckej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave prosté jedinečné tvory. A Simona sa do ich výskumu tak „zahryzla“, že v súčasnosti pracuje na objavení nového druhu hada v Európe.

Mne sa hady strašne páčia, vôbec mi nepripadajú odporné, práveže sú pre mňa veľmi krásne. Sú krásne tým, ako vyzerajú. Ja ich beriem ako takú dokonalosť medzi zvieratami,“ vyznala sa nám zo svojej lásky k týmto tvorom Simona. Ako študentka zoologie si zobraťala pod drobnohľad užovku ffkanú. Okolo tohto druhu plaza existuje aj v súčasnosti mnoho otáznikov, a tak je to vhodný živočích na štúdium. A tento druh plaza sa rozhodla ľistiť skúmať na Balkán, do Grécka a Albánska. Do týchto končín chodi pravidelne už tri roky, vždy od jari do jesene, keď sú plazy aktívne. Vtedy je od rána do večera v teréne a hľadá užovku ffkanú. „Keď nájdem tento druh, tak mu odoberiem krv na analýzu DNA a vytom si samotné zviera a aj prostredie, v ktorom sa nachádza.

Hada tiež odvížim, zmeriam, poznacím súradnice, kde som ho našla. Užovky chytám len tak holými rukami, nie sú jedovateľné,“ vysvetľuje vysokoškoláčka. Dodáva, že popri tom myslí aj na kolegov a keď natrafi na žaby, mloky, slepúchy, korytnačky, jašterice, tak im tiež odoberie krv a zaznamená ostatné veci a prinesie vzorky a podklady do Bratislavu, aby mali spolupracov-

nici čo skúmať. Ešte treba podotknúť, že keď hadom a ostatným živočíchom odoberá krv, nezabija ich.

INÁ DNA, INÝ DRUH

„Zbieram aj mŕtve hady, z nich odstrihнем pečeň, alebo chvost či inú časť tela. Pečeň je vhodná preto, lebo obsahuje veľa buniek a je výborná na genetické analýzy. Na každej užovke ffka-

nej ešte rátam šupiny po celom tele, od hlavy až po chvost. Spočítat jednu užovku mi trvá tak dvadsať minút. Len na ďrušnej strane má užovka 110 až 150 šupín. Počet šupín na celom tele je individuálny, závisí od pohlavia. Počas desiatich dní, keď sme v teréne, nájdeme asi dvadsať užoviek ffkaných,“ hovorí Simona. Po návrate do Bratislavu nasleduje práca v laboratóriu. Pri každej vzorke robí genetickú analýzu. Zároveň spracúva vonkajšie znaky – počet šupín, dĺžku, váhu, porovnáva veľkosť lebiek. „Takýmto výskumom som zistila, že tá moja užovka ffkaná, ktorú som zberala v teréne na Balkán, má celkom inú DNA ako užovka ffkaná v ostatných častiach Európy. To znamená, že to už de facto nie je užovka ffkaná, ale iný druh užovky, ktorý dostane svoj vlastný názov,“ hovorí o výsledku svojej výskumnej práce čiernovlasá dievčina.

Simona je členkou výskumného tímu Príroovedeckej fakulty UK Bratislava

NEPRELIEZLI HELENIDY

Ako je vôbec možné, že v 21. storočí objavujeme v Európe ešte nové druhy živočíchov? „Je to tým, že tie užovky, u ktorých sme zistili odlišnú DNA, boli dlhodobo izolované od ostatných populácií užovky fŕkanej. Cez Albánsko a Grécko sa tiahne vysoké pohorie Helenidy, ktoré zabranuje tomu, aby sa tieto nami skúmané užovky mohli dostať do kontaktu s užovkami z ostatných častí Európy. Zároveň platí, že keď je niečo dlhodobo – niekoľko desiatok tisíc rokov izolované, tak dochádza k mutácii, jednoducho DNA začne mutovať, pozmení sa a vznikne odlišná DNA,“ hovorí o záhade vzniku nového druhu Simona. Vedci tento proces poznajú, nie je to pre nich žiadna novinka. Veľké nôvum však je, že Simona objavila existenciu nového druhu plaza. „Ešte som to oficiálne nedokázala. Ale ja už viem, že je to nový druh, pracujem v súčasnosti na jeho opísaní, všetko tomu naznačuje, že to bude nový druh,“ hovorí presvedčivo Simona. Keď táto šikovná dievčina dokončí svoju vedeckú prácu, zverejní ju, budeme si môcť poťať, že európsky kontinent je bohatší o nový živočíšny druh. Simona už uvažuje o tom, ako sa táto nová užovka bude volať, aký dodatok bude mať za menom. Nechcela nám však prezradiť detaľy, zatiaľ je to prísně strážené vedecké tajomstvo, ktoré ešte nemožno publikovať.

HADY TREBA CHRÁNIŤ

Keď tu máme nový druh hada, znamená to, že hadom nehrózí vyhnutie, tak ako napríklad veľrybám, ktoré sa snažia ochranári zachraňovať? „Väčšina hadov v Európe je ohrozená. Najviac sú ohrozené stratou prírodného prostredia, ak by oň prišli, hrozí im vyhynutie. Príčinou je človek a jeho činnosť. Plazy treba každopádne chrániť, neubližovať im, úmyselne ich nezabíjať. Hady sa živia hladavcami, keď sú v záhrade, tak vám požerú všetky myši. Ničia všetku tú „háved“, čo nechcete mať okolo domu,“ vymenúva mladá žena, aké osozne sú pre nás plazy. Simona sa svojím unikátnym výskumom dostala na úroveň niektorých vedcov. Už teraz – ako štu-

So svojím snúbencom Petrom

Každého plaza aj nafotí

začala organizovať výjazdy na Balkán aj na vlastnú pásť. Zobraza som kamarátov, ktorých to baví, ktorí chcú chytia hady a obojživelníky. Je to stanovačka, spíme vo voľnej prírode, tam je to dovolené,“ vysvetluje Simona.

CHCE SVADBУ AJ TITUL

Čo hovoria Simonini rodičia na to, že ich dcéra sa rozhodla skúmať hady? „Moji rodičia to nejak prekúslí. Vidia, že sa mi v tom darí a preto ma pod-

Toto je najväčšia korytnačka v Európe

porujú. Starí rodičia chceli mať zo mňa lekárku, veterinárku, ale bohužiaľ... Ja vrvám, že keď niekoho niečo baví, chce to robiť, tak môže byť v tom dobrý. A nemusí to byť iba medicína,“ prezrádza úspešná študentka. Simona má už priateľa, s ktorým je zasnúbená. Plánujú, že po promociách na budúci rok sa zoberú. „S Petrom som sa zoznámila

dentka – mala uverejnené tri články v zahraničných vedeckých časopisoch. „Veľkú vďakou za to patrí môjmu školiteľovi Mgr. Danielovi Jablonskemu, PhD. On ma pobádal do písania tých článkov a vlastne on ma prilákal na terénny výskum hadov. Chodila som s ním a ďalšími kolegami do terénu, najprv sme boli v Albánsku, to bolo pred tromi rokmi. A potom som

vďaka môjmu školiteľovi. Raz ma zbral so sebou na jednu zoologickú konferenciu, kde bol aj jeden študent z Moravy. Tiež skúmal to isté, čo ja – plazy a obojživelníky. Peter je už doktorand, veľmi si pomáhame,“ prezradila. Aj Simona si chce spraviť doktorandský titul – PhD. Čiže po promociách ostane v Bratislavе na škole. „Ešte hlbšie sa chcem ponoriť do Balkánu, pretože je tam veľmi veľa zaujímavých druhov nielen užoviek, ale aj rôzne korytnačky, žaby, mloky. A potom by som sa chcela posunúť na Blízky východ a ešte ďalej na východ, pretože odiaľ užovka fŕkana pochádza. Tento rok som už aj bola v Izraeli, na konferencii i v teréne,“ hovorí výnimočné dievča, čo sa hadov nebojí.

VIERA MAŠLEJOVÁ

Foto: Ivan Medved, archív S. G.

Na vyskej škole majú niekoľko boxov s hadmi